

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Petra Šebka a soudců JUDr. Václava Štencla, MA, a Mgr. Jana Jiráska, Ph.D., ve věci

žalobce: **Z. Š.**
bytem X
zastoupený advokátkou Mgr. Rebekou Moťovskou Židuliakovou
sídlem Husovo náměstí 139, Ledec nad Sázavou

proti
žalovanému: **Městský úřad Holešov**
sídlem Masarykova 628, Holešov

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného v řízení o žádosti žalobce v rozsahu anonymizovaných údajů ve vztahu k informaci poskytnuté žalobci dne 9. 9. 2024 v řízení č. 194/2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce podal žalovanému dne 27. 8. 2024 žádost o poskytnutí informací dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „informační zákon“), požadoval poskytnutí konkrétního rozhodnutí žalovaného a uvedl, že postačí, bude-li poskytnuto v anonymizované podobě. Žalovaný rozhodnutí žalobci v anonymizované podobě poskytl dne 9. 9. 2024. Žalobce téhož dne požádal žalovaného o vydání rozhodnutí o anonymizaci podle § 15 odst. 3 informačního zákona. Žalovaný přípisem ze dne 20. 9. 2024 žalobci sdělil, že jeho žádosti o informace v plném rozsahu vyhověl a neshledal tedy důvod pro vydání rozhodnutí podle § 15 odst. 3 informačního zákona.

II. Stanoviska účastníků řízení

2. Žalobce se domáhá uložení povinnosti žalovanému, aby vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti žalobce podle § 15 odst. 3 informačního zákona v rozsahu anonymizovaných údajů ve vztahu k informaci poskytnuté žalobci dne 9. 9. 2024. Žalobce přiznává, že v žádosti uvedl, že mu postačí poskytnout rozhodnutí v anonymizované podobě, aniž by upřesnil rozsah anonymizace. Má za to, že měl být pojem „anonymizace“ vyložen v obecné rovině. Podle žalobce žalovaný pochybil, pokud rozhodnutí o odmítnutí žádosti v rozsahu anonymizace nevydal, a je tedy nečinný.
3. Žalovaný ve svém vyjádření uvádí, že nečinným není, neboť zcela vyhověl podané žádosti. Postup podle § 15 odst. 3 informačního zákona tedy nebyl na místě. Navrhuje, aby soud žalobu zamítl.

III. Posouzení věci krajským soudem

4. Krajský soud v Brně shledal, že žaloba byla podána včas, je přípustná a žalobce před jejím podáním vyčerpal prostředek ochrany proti nečinnosti, jak požaduje § 79 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“). Za prostředek ochrany proti nečinnosti soud považuje stížnost žalobce ve smyslu § 16a odst. 4 informačního zákona, která byla vyřízena rozhodnutím Krajského úřadu Zlínského kraje ze dne 15. 10. 2024 tak, že krajský úřad postup žalovaného potvrdil.
5. Podle § 15 odst. 1 informačního zákona pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popřípadě o odmítnutí části žádosti (dále jen „rozhodnutí o odmítnutí žádosti“), s výjimkou případů, kdy se žádost odloží.
6. Podle § 15 odst. 3 informačního zákona pokud povinný subjekt poskytuje informaci formou kopie dokumentu, z něhož vyloučil pouze osobní údaje nebo informace, které jsou bankovním nebo obchodním tajemstvím a které získal při postupech podle správního, daňového nebo kontrolního řádu, nemusí vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Sdělí-li žadatel v podané žádosti anebo do 15 dnů ode dne doručení požadované informace způsobem stanoveným tímto zákonem pro podání písemné žádosti o informace povinnému subjektu, že trvá na vydání rozhodnutí o odmítnutí žádosti v rozsahu vymezených osobních údajů nebo bankovního anebo obchodního tajemství, povinný subjekt jej vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti anebo do 15 dnů ode dne doručení sdělení žadatele.
7. V daném případě je mezi žalobcem a žalovaným sporné, zda měl žalovaný postupovat podle § 15 odst. 3 informačního zákona a vydat rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti v rozsahu provedené anonymizace.

8. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že § 15 odst. 3 informačního zákona dopadá na situace, kdy žadatel požaduje poskytnutí určité informace (typicky nějakého správního rozhodnutí), avšak povinný subjekt tuto informaci neposkytne celou, ale určité pasáže znečitelní (rozhodnutí „anonymizuje“). V té části, ve které informaci znečitelní, tak žádosti nevyhoví a bylo by tedy na místě, aby o tom vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti, pokud o to žadatel (dodatečně) požádá.
9. V nyní posuzovaném případě však byla situace odlišná. Žalobce totiž v žádosti výslovně uvedl, že mu postačí, bude-li správní rozhodnutí poskytnuto v „anonymizované podobě“. Neuvedl však, co přesně pojmem anonymizace rozumí. Žalovaný požadované rozhodnutí žalobci v určité anonymizované podobě poskytl. Žalobce rozsah anonymizace v rámci správního řízení nezpochybnil. Bez jakéhokoli bližšího odůvodnění se pouze domáhal vydání „rozhodnutí o anonymizaci“ podle § 15 odst. 3 informačního zákona. Žalovaný tedy vyhověl podané žádosti zcela a nikoli zčásti. Ustanovení § 15 odst. 3 informačního zákona pak upravuje pouze situace, kdy je žádosti vyhověno jen zčásti. Na danou věc tedy vůbec nedopadalo.
10. Anonymizace poskytnutého rozhodnutí provedená žalovaným se nijak nevymykala běžnému pojetí tohoto pojmu a ani vzdáleně nepřipomínala situaci, kterou žalobce zmiňuje v žalobě (tj. že by žalovaný anonymizoval veškeré údaje v rozhodnutí). Nic na tom nemění ani skutečnost, že žalovaný provedl anonymizaci poměrně pečlivě a zodpovědně a znečitelnil i některé údaje, u nichž tak činit možná nemusel (např. jméno oprávněné úřední osoby a její email a telefon či tovární značku vozidla, stav bodového hodnocení přestupce, počet záznamů v jeho kartě řidiče nebo údaj o místu spáchání přestupku).
11. Jak připouští žalobce v žalobě, bylo jeho pochybením, že neupřesnil, co přesně si pod pojme „anonymizace“ představuje a jaké informace se chce z požadovaného rozhodnutí dozvědět. Ostatně ani v podané žalobě žalobce neuvedl, že zrovna tovární značka vozidla či místo spáchání přestupku, byly právě těmi informacemi, které hodlal z rozhodnutí zjistit.
12. Žalovaný tedy nepochybil, pokud nevydal rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti v rozsahu provedené anonymizace podle § 15 odst. 3 informačního zákona.
13. Žalobní tvrzení tak není důvodné, a proto soud žalobu podle § 81 odst. 3 s. ř. s zamítl.

IV. Náhrada nákladů řízení

14. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení. To by náleželo procesně úspěšnému žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, a proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 3. 6. 2025

Mgr. Petr Šebek v. r.
předseda senátu